

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- a felperesekre vonatkozó részében semmisítse meg az AT.39914 – „euró kamatderivatívák” ügyben 2016. december 7-én hozott C(2016) 8530 final európai bizottsági határozatot (a továbbiakban: határozat);
- másodlagosan csökkentse a felperesekkel szemben kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperesek magatartásának célja az volt, hogy manipulálják az EURIBOR-határidőket, illetve az EONIA-t (irányadó kamatlábak); a bizonyítékokból kitűnik, hogy a felperesek nem követtek semmilyen, az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése és az EGT-Megállapodás 53. cikkének (1) bekezdése (a továbbiakban: 101. cikk) értelmében vett versenyellenes célt.
2. Továbbá, illetve másodlagosan a második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az EURIBOR-határidők, illetve az EONIA állítólagos manipulálásának célja az volt, hogy a 101. cikk értelmében megakadályozzák, korlátozzák vagy torzítsák a versenyt.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott határozat a felperesekkel szemben az EURIBOR-határidők, illetve az EONIA manipulálásán kívül nem állapít meg semmilyen más versenyellenes célt, és a Bizottság így nem érvelhet ilyen céllal, illetve nem tudja azt bizonyítani.
4. A másodlagosan felhozott negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperesek egységes és folyamatos jogsértésben vettek részt. Különösen a Bizottság szerint megállapított, a 101. cikkbe ütköző magatartás nem követett egységes célkitűzést; másodlagosan a felperesek nem tudtak a többi fél jogsértő magatartásáról, és azt nem is tudták ésszerűen előre látni; másodlagosan a felperesek nem akartak magatartásukkal egy versenyellenes célt követő közös tervhez hozzájárulni.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság eljárása sérti az uniós jog alapelveit, a megfelelő ügyintézés elvét, az ártatlanság vélelmének elvét és a felperesek védelemhez való jogát, mert a Bizottság előre eldöntötte velük szemben az ügyet azáltal, hogy „hibrid” vitarendezési eljárást folytatott le, és mert Almunia biztos eleve előítéletes nyilatkozatokat tett.
6. Továbbá, illetve másodlagosan a hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság több tekintetben is tévesen számította ki a felperesekkel szemben kiszabott bírságot, és a Törvényszéknek azt csökkentenie kell. A Bizottságnak a) nagyobb csökkentést kellett volna nyújtania, enyhébb súlyt kellett volna megállapítania, és ki kellett volna igazítania a „belépési díjat” annak érdekében, hogy tükrözze a felperesek általa megállapított marginális és eltérő szerepét; b) az egyes felek eladásai értékének kiszámításakor nem ugyanazt a módszert alkalmazta, aminek eredményeképpen a felperesek objektív igazolás nélkül kedvezőtlenebb bánásmódban részesültek; c) a felperesek viszonylagos gazdasági erejének tükrözése érdekében nagyobb csökkentést kellett volna alkalmaznia a felperesek pénzbevételi adatai vonatkozásában; és d) az eladások értékének kiszámításakor nem kellett volna figyelembe vennie az EONIA-val kapcsolatos eladásokat.

2017. február 28-án benyújtott kereset – BASF Grenzach kontra ECHA

(T-125/17. sz. ügy)

(2017/C 112/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Németország) (képviselők: K. Nordlander és M. Abenhaïm ügyvédek)

Alperes: Európai Vegyianyag-ügynökség

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg, hogy a megsemmisítés iránti kérelem elfogadható;
- semmisítse meg az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) fellebbezési tanácsának a triklózánra vonatkozó, az 1907/2006/EK rendelet⁽¹⁾ 46. cikkének (1) bekezdésén alapuló anyagértékelésről szóló, 2016. december 19-i határozatát (A-018-2014. sz. ügy; a továbbiakban: triklózánról szóló határozat) abban a részében, amelyben a fellebbezési tanács elutasította a felperes közigazgatási fellebbezését, helybenhagyta a patkány-teszteket és a hal-teszteket, valamint az ECHA által korábban kért perzisztencia-tesztet, és úgy határozott, hogy a hátralévő információt 2018. december 28-ig kell benyújtani;
- kötelezze az ECHA-t a felperes részéről a jelen eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az alapvető eljárásjogi követelmények megsértésére alapított jogalap

- A felperes álláspontja szerint a fellebbezési tanács azzal, hogy a szerepét korlátozott jogszerűségi felülvizsgálatra csökkentette ahelyett, hogy elvégezte volna a triklózánról szóló határozat teljes körű közigazgatási felülvizsgálatát, alapvető eljárásjogi követelményt sértett meg. A felperes nézete szerint a fellebbezési tanács ezenfelül megsértett két alapvető eljárásjogi követelményt azzal, hogy figyelmen kívül hagyott, és érdemben nem vizsgált számos olyan kulcsfontosságú érvelt és tudományos bizonyítékot, amelyeket a felperes terjesztett elő. Ezáltal a felperes véleménye szerint a fellebbezési tanács nem csupán a közigazgatási felülvizsgálati hatáskörének a gyakorlását mulasztotta el, hanem a felperes védelemhez való jogát is megsértette.

2. A második, arra alapított jogalap, hogy megsértették az arányosság elvét az EUMSZ 13. cikkel, az 1907/2006 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével, az 1907/2006 rendelet 47. cikkével, valamint a Törvényszéknek a bírósági felülvizsgálatra és a bizonyítási teherre vonatkozó ítélkezési gyakorlatával összefüggésben

- Ami a patkány-tesztet illeti, a felperes érvelése szerint mind az ECHA, mind a fellebbezési tanács elismerte a különbségeket, amelyek a patkányok, illetve az emberek pajzsmirigy-rendszere között fennállnak, de alapvetően patkányokkal kapcsolatos tanulmányok adatait vették alapul az emberi tiroxinra gyakorolt potenciális hatások megállapításához (míg az emberekkel kapcsolatos meglévő tanulmányok az ilyen hatások hiányát támasztják alá). A felperes véleménye szerint a triklózánról szóló határozat ezáltal i.) nem veszi figyelembe az összes rendelkezésre álló releváns információt, ii.) ellentmondásos, iii.) következtelen bizonyítékot vesz alapul, és ezen indokok miatt a patkány-teszt szükségessége tekintetében nyilvánvaló értékelési hibán alapul, mivel az emberi fejlődéssel kapcsolatos állítólagos neurotoxicitást érintő aggálllyal foglalkozik. A patkány-tesztnek az ivaros szaporodást érintő toxicitásra vonatkozó végkövetkeztetéseit illetően a felperes álláspontja szerint mind az ECHA, mind a fellebbezési tanács elmulasztotta továbbá az összes rendelkezésre álló releváns információ figyelembe vételét, és következtelen bizonyítékot vettek alapul. A felperes úgy véli, hogy az ECHA és a fellebbezési tanács ezáltal nyilvánvaló értékelési hibát követtek el a patkány-tesztnek a szaporodást érintő toxicitásra vonatkozó végkövetkeztetések tekintetében fennálló szükségességét illetően. A felperes álláspontja szerint a patkány-teszt azért is nyilvánvalóan alkalmatlan, mert a teszteredmények nem segíthetnek az ECHA-nak az emberek esetében felmerülő állítólagos endokrin zavarokat érintő aggály tisztázásában. Végezetül a felperes azzal érvel, hogy a triklózánról szóló határozat jogellenes, mivel a fellebbezési tanács helybenhagyta a patkány-tesztet annak az ellenőrzése nélkül, hogy az arányossági elv valamennyi követelménye teljesült-e; konkrétan a fellebbezési tanács nem vizsgálta felül, hogy rendelkezésre állnak-e kevésbé korlátozó eszközök a triklózánt érintő, az állítólagos endokrin zavarokkal kapcsolatos aggályok tisztázására.
- Ami a hal-tesztet illeti, a felperes állítása szerint i.) a fellebbezési tanács nem gyakorolta ténylegesen a mérlegelési jogkörét, és nem állapította meg, hogy a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján fennáll-e olyan „potenciális kockázat”, amely a további tesztelés megkövetelését igazolja; ii.) az ECHA és a fellebbezési tanács nem bizonyította, hogy a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján fennáll az endokrin zavarok olyan potenciális kockázata, amely a halakon való további tesztelés megkövetelését igazolja; és iii.) az ECHA és a fellebbezési tanács megfordította a bizonyítási terhet, és megsértette az 1907/2006 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését annak a felperestől való megkövetelésével, hogy bizonyítsa e kockázat hiányát.

- A perzisztencia-tesztet érintően a felperes azzal érvel, hogy az ECHA és a fellebbezési tanács azáltal, hogy megkövetelték a felperestől azt, hogy édesvízben és tengervízben is végezzen perzisztencia-tesztet állítólagosan annak érdekében, hogy tisztázza a triklozánnak a természetben fennálló perzisztenciáját érintő potenciális kockázatot, nem vették kellőképpen figyelembe a triklozán perzisztenciáját érintő bizonyítási terhet, és azt a követelményt, hogy a környezet szempontjából releváns körülményeket a XIII. melléklet szerint meg kell vizsgálni. A felperes továbbá azt állítja, hogy az ECHA és a fellebbezési tanács annak megkövetelésével, hogy a felperes végezzen perzisztencia-tesztet pelágikus vizekben (azaz, üledék nélküli tiszta vízben), nem tartotta tiszteletben az 1907/2006 rendelet XIII. mellékletének egyértelmű útmutatását arra vonatkozóan, hogy a környezet szempontjából „releváns” feltételek tükröző bizonyítékot meg kell vizsgálni. Ezenfelül a felperes nézete szerint az ECHA és a fellebbezési tanács annak eldöntésével, hogy a szimulációs eltérési tesztnak a környezet szempontjából releváns körülményeket kell tükröznie, nem hozott megfelelő, szakértelmen alapuló döntést a megfelelő tesztkörülmények azonosítása tekintetében.

⁽¹⁾ A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EKG tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EKG tanácsi irányelv, a 91/155/EKG, a 93/67/EKG, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o., HL 2008. L 141., 22. o., HL 2009. L 36., 84. o., HL 2010. L 118., 89. o.)

A Törvényszék 2017. február 10-i végzése – Tarmac Trading kontra Bizottság

(T-267/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Az eljárás nyelve: angol

A harmadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 287., 2016.8.8.

A Törvényszék 2017. február 3-i végzése – Bank Saderat Iran kontra Tanács

(T-349/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Az eljárás nyelve: angol

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 305., 2016.8.22.

A Törvényszék 2017. február 14-i végzése – HP kontra Bizottság és eu-LISA

(T-596/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Az eljárás nyelve: angol

Az ötödik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 296., 2016.8.16. (eredetileg az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke előtt F-26/16 számon nyilvántartásba vett, az Európai Unió Törvényszékéhez 2016. szeptember 1-jén áttett ügy).